

HARKABUZERSKI (1) *ai*

I pl m harkabuz(e)rski(e)mi.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „arkabuzer”; złożony z arkabuzerów [arcabuserius Łac śr]:

*Wyrażenie: »uf harkabuzerski«: Srogie było starcie ztemi dwiema vffa [!] Harkabuserskiemi.
ActReg 57.*

ZZie